

[Lizzie Lichtenberg]

merudgifter, det offentlige som arbejdsgiver vil få. Jeg må derfor afvise forslagene.

Thor Pedersen (V):

Jeg skal indledningsvis slå fast, at indførelsen af karenstdagsordningen ikke var udtryk for et ønske om større eller mindre sygefravær, men for regeringens ønske om at yde et reelt bidrag til sanering af samfundsøkonomien, efter at socialdemokratiet havde ført landet ud i et sandt økonomisk uføre og valgt at smide ansvaret fra sig og træde tilbage. Der var og er tale om en reel besparelse af milliardstørrelse til fordel for statskassen, idet arbejdsgiverne jo som modstykke for besparelserne vedrørende første sygedag til gengæld fik forlænget betalingsperioden ved medarbejderes sygdom fra 5 til 13 uger.

Det af SF og VS fremsatte forslag vil have en negativ effekt på beskæftigelsesudviklingen, idet det øger omkostningerne pr. arbejdsplads og dermed nedsætter konkurrenceevnen.

Socialdemokratiets forslag vil have en tilsvarende negativ virkning, selv om socialdemokratiet har den flothed at sige, at der vil være tale om en overkommelig økonomisk opgave. Ja, det er helt sikkert overkommeligt, hvis man ikke mener, at det betyder noget, om man mister ca. 10.000 arbejdspladser. Det vil nemlig være prisen for at belaste de private arbejdsgivere med yderligere udgifter på mere end 3 mia kr. Det vil være resultatet af de socialdemokratiske forslag, dels det, vi behandler her, dels det efterfølgende lovforslag, nr. L 22. Men det er jo den holdning til erhvervslivets vilkår, som vi alt for godt kender fra socialdemokratiet, den holdning, der førte landet ud i økonomisk uføre, og som gjorde ¼ million mennesker arbejdsløse.

I modsætning til socialdemokratiet ønsker venstre at få flest muligt i arbejde, og det får vi, hvis regeringens politik fortsætter, og det er jo det, socialdemokratiet er bange for. For at få en nøje vurdering af omkostningerne ved at afskaffe karenstdagen har ministeren jo bedt AKF om en undersøgelse, som AKF har sagt ja til at gennemføre. Når den foreligger, kan vi tage sagen op til fornyet debat, men her og nu kan jeg kun afvise forslagene.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu har jeg hørt både socialministeren, fru Lizzie Lichtenberg fra de konservative og hr. Thor Pedersen fra venstre sige, at eventuelle ændringer af karenstdagslovgivningen skal afvente den undersøgelse, som socialministeren tilsyneladende har iværksat. Derfor synes jeg, det er vigtigt allerede på nuværende tidspunkt at gøre opmærksom på, at socialministeren ikke har iværksat den undersøgelse på grund af god vilje, tværtimod. Ved flere lejligheder mente socialministeren ikke, det ville være hensigtsmæssigt at iværksætte en undersøgelse, men da socialministeren så kunne se, at der i givet fald ville være et flertal i folketinget for en uvildig undersøgelse, gik hun meget mod sin vilje – har jeg indtryk af – i gang med at få foretaget den pågældende undersøgelse.

En af de ting, der overraskede mig lidt, var, at fru Lizzie Lichtenberg kunne stå på talerstolen og gennemgå elementerne i undersøgelsen. Når det undrer mig, er det, fordi folketingets socialudvalg for længe siden har bedt om at få en redegørelse for, hvordan undersøgelsen skulle gennemføres. Det har socialudvalget ikke fået svar på, men det lader til, at en ordfører for et af regeringspartierne tilsyneladende er i stand til at stå på talerstolen og gennemgå indholdet af den pågældende undersøgelse.

Derfor vil jeg bede socialministeren fra talerstolen gennemgå, hvordan undersøgelsen vil blive gennemført, hvilke elementer der vil blive gennemgået, og også give en forklaring på, hvorfor folketingets socialudvalg ikke for længe siden har fået svar på det spørgsmål, vi har stillet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Med stor patos i stemmen, næsten grådkvalt, fortalte hr. Thor Pedersen fra venstre om nødvendigheden af en sanering af samfundsøkonomien og sagde, at alle måtte yde deres skærv, og jeg ved snart ikke hvad. Når det drejer sig om besparelser, som hr. Thor Pedersen var inde på, kan jeg gøre opmærksom på, at vi faktisk har fået en undersøgelse fra Kommunernes Landsforening, der klart dokumenterer, at karenstdagen ikke har givet besparelser inden for dette område, idet sygeperiodens længde er blevet øget efter karenstdagens indførelse. Og det er klart, for